

خبر

پاک‌سازی به شیوه «نیکلاس مادورو»

● در بحبوحه افزایش تنش‌های سیاسی در پی کمپین فراخوان رفراندوم با هدف برگزاری رئیس‌جمهوری ونزوئلا، دولت کاراکاس یکی از رهبران اپوزیسیون را که در حبس خانگی به سر می‌برد به زندان بازگرداند و حیاتی از قانون‌گذاران اکوادوری را از کشور اخراج کرد. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری فرانسه، «دانیل سیایوس»، شهردار سابق «سن کریستوبال» و یکی از رهبران اپوزیسیون ونزوئلا، به وسیله اعضای سرویس‌های اطلاعاتی این کشور به صورت ناگهانی و پیش از طلوع آفتاب از خانه به زندان برده شد. همسر سیایوس این خبر را در صفحه توییتر خود اعلام و فیلمی را از خودروهای اعضای سرویس‌های اطلاعاتی ونزوئلا منتشر کرد. پاتریشا دو سیایوس گفت: همسر را سوار بر یک آمبولانس کردند و در آنجا به او حکم انتقالش را به زندانی در یکی از استان‌های دور نشان دادند. «خوان کارلوس کویتیزو»، وکیل سیایوس، گفت: انتقال دانیل سیایوس به زندان، یکی دیگر از حلقه‌های زنجیر نقض‌های حقوق بشر علیه زندانیان عقیدتی است. سیایوس در مارس ۲۰۱۴ میلادی یعنی زمانی که بازداشت شد، شهردار سن‌کریستوبال، شهری در نزدیکی مرز کلمبیا، بود. او به تحریک موج ملی اعتراضات ضددولتی که در آن ۴۳ نفر کشته شدند، متهم شده است. دانیل سیایوس سال گذشته به دلایل پزشکی به حبس خانگی درآمد. درهمین حال، وزارت امور خارجه ونزوئلا اخراج گروهی از قانون‌گذاران اکوادوری را که در کاراکاس با رهبران اپوزیسیون دیدار کرده بودند، تأیید کرده و آنها را به انجام فعالیت‌های بی‌ثبات‌کننده متهم کرد. «سینتیا ویتری»، یکی از اعضای این گروه اکوادوری، گفت: مقامات اطلاعاتی دولت ونزوئلا روز جمعه از ورود این گروه به زندان نظامی‌ای که «لئوپولدو لویز»، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا در آن محبوس است، جلوگیری کردند. آنها پاسپورت‌های ما را گرفته و گفتند که از کشور اخراج شده‌ایم. او افزود: آنچه ما در ونزوئلا مشاهده کردیم، وحشتناک بود. این گروه از قانون‌گذاران اکوادوری درحال‌حاضر وارد کشور خود شده‌اند. درهمین حال، وزارت امور خارجه اکوادور ضمن ابراز نگرانی نسبت به این رویداد، خواستار توضیح از دولت کاراکاس شد. این رویداد در بحبوحه افزایش تنش‌های سیاسی رخ داده، چراکه نیکلاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا، در حال پس‌زدن فشارهای به‌وجودآمده از برگزاری رفراندومی است که ممکن است منجر به برگزاری وی از قدرت شود. اپوزیسیون خواستار برگزاری راهپیمایی گسترده‌ای در کاراکاس در تاریخ اول سپتامبر شده تا درخواست خود را برای برگزاری این رفراندوم پیش ببرد. «انریکه کاپرلیس»، یکی دیگر از رهبران اپوزیسیون، به دیگر مقامات اپوزیسیون پیوسته و تصمیم برای زندانی‌کردن سیایوس را محکوم کرد. او گفت: هر کاری که دولت انجام می‌دهد با هدف به وحشت‌انداختن مردم است، اما هرچه دولت اقدامات خصمانه بیشتری انجام دهد، مردم بیشتری در راهپیمایی روز پنجشنبه شرکت خواهند کرد.

فرار ۲۸ زندانی با حمله مسلمانان به زندانی در فیلیپین

● شماری از افراد مسلح وابسته به یک گروه اسلام‌گرای افراطی در فیلیپین با حمله به یک زندان در جنوب این کشور، ۲۸ زندانی را فراری دادند. این افسار پرچم‌های «اعشار» را حمل می‌کردند. به گزارش «دوِیچه‌وله»، پلیس فیلیپین اعلام کرد حدود ۵۰ عضو مسلح گروه «ماوت» شامگاه شنبه به یک زندان در شهر ماراوی، مرکز ایالت لانائوی جنوبی، حمله کرده‌اند. به گفته رئیس‌پلیس ایالت لانائوی جنوبی، این گروه مسلح هشت نفر از زندانیان وابسته به گروه «ماوت» را از زندان فراری داده و ۲۰ زندانی دیگر نیز از فرصت استفاده کرده و از زندان گریخته‌اند. در بیانیه ارتش فیلیپین آمده است که مهاجمان پرچم سیاه شبه‌نظامیان داعش را با خود حمل می‌کردند. همچنین پیشانی‌بندهایی با آرم داعش در محل واقعه یافت شده است. هشت فرد افراطی که از بنود گریخته‌اند، حدود یک هفته پیش دستگیر شده بودند، زیرا مأموران امنیتی هنگام کنترل خودرو آنان بمب‌های دست‌ساز پیدا کرده بودند. گروه «ماوت» بارها متهم به آدم‌ربایی و بمب‌گذاری شده است. این گروه ازجمله مسئول حمله به یک ایست بازرسی ارتش در شهر بوتیک در ماه فوریه شناخته شد. در پی این تهاجم به مدت یک هفته زدوخورد‌های خونینی جریان داشت که منجر به کشته‌شدن چندین نفر و آوارگی ده‌ها هزار نفر از خانه‌هایشان شد. مقامات دولت فیلیپین اعلام کردند در حال بررسی واقعه روز شنبه در زندان شهر ماراوی هستند. آنها گفته‌اند می‌خواهند بدانند چرا نگهبانان زندان نتوانسته‌اند حمله این افراد را دفع کنند. این نخستین‌بار نیست که زندانیان به طور گروهی از زندانی در فیلیپین فرار می‌کنند. در سال ۲۰۰۹ بیش از صد مرد مسلح با حمله به یک زندان در جزیره باسیلان، واقع در جنوب فیلیپین، ۳۱ زندانی را آزاد کردند که شورشیان مسلمان هم در میان آنان بودند.

در ۱۵ ماه گذشته اگرچه مواضع دونالد ترامپ، نامزد جمهوری‌خواهان در انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا، درباره مسائل بسیاری نوسان داشته، اما موضع ساده و سخت‌گیرانه‌اش درباره مهاجرت یکسان بوده است: اگر به‌عنوان رئیس‌جمهور انتخاب شوم، افرادی که به صورت غیرقانونی در ایالات متحده زندگی می‌کنند، به کشورهایشان بازمی‌گردانم. با این حال، او هفته گذشته ناگهان موضع‌اش را کمی تلطیف کرد و گفت به برخی مهاجران غیرقانونی اجازه می‌دهد به صورت قانونی در ایالات متحده بمانند، اما به شرط آنکه مالیات سال‌های اقامت خود را در این کشور پرداخت کنند؛ ام‌ری که اعتراض سیاست‌مداران را به دنبال داشت و برخی مقامات جمهوری‌خواه، از جمله سارا پیلین، فرماندار سابق ایالت آلاسکا، از آن به عنوان عقب‌نشینی احتمالی ترامپ یاد کردند.

اما شنبه‌شب ترامپ در حالی جزئیات جدیدی از سیاست‌های مهاجرتی خود را مطرح کرد که پرسش‌های پیش‌آمده درباره اینکه آیا او در نهایت از اخراج مهاجران غیرقانونی حمایت می‌کند یا نه، بی‌جواب ماند.

نامزد جمهوری‌خواهان شنبه‌شب در یکی از کمپین‌های انتخاباتی خود در ایالت آیووا، از وعده معروفش درباره ساخت یک دیوار در مرز آمریکا و مکزیک هم فراتر رفت. او گفت در صورت انتخاب، مهاجران غیرقانونی را از دسترسی به کمک‌های دولتی منع می‌کند و سیستم ردیابی ورود و خروج مهاجران را توسعه می‌دهد تا اطمینان حاصل شود که مهاجران پس از به‌پایان‌رسیدن زمان ویزای خود در این کشور نمانند. اگرچه بخش عمده‌ای از طرح‌های مهاجرتی اخیر ترامپ در اگوست سال ۲۰۱۵ نیز مطرح شده بود، اما از آن زمان این مواضع به‌درت ادعای اخیر دونالد ترامپ، مبنی‌بر آنکه هیلاری کلinton، رقیبش در انتخابات آتی ریاست‌جمهوری، به همراه رئیس‌جمهور باراک اوباما، پایه‌گذاران داعش بوده‌اند، به طرز بی‌رحمانه‌ای بی‌معناست. اما این اتهامات واردشده از سوی ترامپ طعنه‌آمیز نیز هست؛ چراکه اگر کسی در ایالات متحده در حال کمک‌کردن به داعش باشد، بدون شک شخصی ترامپ است. نامزد جمهوری‌خواهان در سخنرانی دو هفته پیش خود درباره سیاست خارجه، طرحی پیشنهادی برای شکست داعش ترسیم کرد که اگرچه حتی تقریبا هیچ جزئیات و مبنایی به دست نمی‌داد، اما به سبک و سیاق کلاسیک خاص خودش، مملو از تضاد و تناقض بود. او در حالی تلاش می‌کرد تا خود را به‌عنوان یک واقع‌گرا، در مقام تنها ناجی سیاست خارجه ایالات متحده بشناسد که توصیه‌هایش همچون واداشتن مهاجران مسلمان به ازسرگزراندن یک آزمون عقیدتی پیش از ورود به خاک آمریکا، کاملا غیرعملی می‌نمود. در این میان، محور رویکرد «واقع‌بینانه» ترامپ همانا شد‌بخشی به نیروی نظامی آمریکا در سوریه است که این روزها از سوی اوباما به کار گرفته شده است. ترامپ در شرایطی مدعی شده این رویکرد داعش را از پا درآورده و نابود می‌کند که چنین مداخله نظامی‌ای درواقع چیزی کم از ریختن بنزین بر آتشی شعله‌ور ندارد.

البته ترامپ درکی از این حقایق ندارد. او برخلاف مدعای خودخواهانه‌اش که می‌گوید بهتر از زرتال‌های ارتش آمریکا درباره

جهان

دونالد ترامپ جزئیاتی را از طرح‌های کنترل مهاجران در آمریکا اعلام کرد

گامی به پس

عکس Reuters

دوباره مطرح شده بود. ترامپ در سخنرانی اخیر خود درباره اخراج ۱۱ میلیون مهاجر غیرقانونی که درحال‌حاضر در آمریکا زندگی می‌کنند، حرفی نزد، این در حالی است که اخراج مهاجران غیرقانونی یکی از وعده‌های انتخاباتی موفق او بود. اطمینان‌نداشتن او در این زمینه، هفته گذشته و پس از میزگرد او با رهبران اسپانیایی‌زبان مشخص شد. براساس گزارش‌ها، او در

ایسن میزگرد گفته بود ممکن است از مسیری برای قانونی‌کردن اقامت مهاجران غیرقانونی حمایت کند. او سپس در گفت‌وگو با فاکس نیوز، درباره مهاجران غیرقانونی گفت: «آنها باید مالیات‌عقب‌مانده خود را پرداخت کنند. آنها باید مالیات پرداخت کنند، هیچ عغوی وجود ندارد، اما ما با آنها همکاری می‌کنیم». او روز شنبه به رسانه‌ها به دلیل تمرکز بر مسئله اخراج مهاجران به جای جنبه‌های دیگری از سیاست‌های مهاجرتی خود، تاخت و با اشاره به تمرکز رسانه‌های

ترامپ، به کام داعش

PROJECT SYNDICATE

A WORLD OF IDEAS

داعش می‌داند، به‌شدت نسبت به دینامیسم‌های پیچیده امروزی بین شکندگی نهادهای حکومتی، فرقه‌گرایی خزنده و جنگ‌های نیابتی در خاورمیانه که به‌واسطه رقابت‌های جاری بین قدرت‌های جهانی و منطقه‌ای برانگیخته شده، بی‌اعتناست. او همچنین هیچ ایده‌ای نیز درباره منشأ ظهور داعش ندارد. حقیقت آن است که داعش محصول نبردی درونی در جهان است، البته این به آن معنا نیست که سیاست خارجه غرب و به‌ویژه ایالات متحده، نقشی کلیدی ایفا نکرده است. حمله سال ۲۰۰۳ آمریکا به عراق منجر به فروپاشی جامعه‌ای شکننده، نابودی نهادهای محلی، از جمله ارتش و حزب حاکم بعث و همچنین سر بازکردن منازعه قدرت فرقه‌ای و خشن‌آمیز شد.

درواقع، این حمله نظامی آمریکا بود که فضا را برای گروه‌های جهادی، ازجمله القاعده عراق و سپس داعش که در حقیقت ادامه‌ای بر القاعده، اما با یک دستگاه نظامی کارتر به رهبری افسران سابق ارتش عراق بود، باز کرد. این مشابه همان اتفاقی بود که در سوریه و پس از آغاز تظاهرات مردمی علیه «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری آن کشور، در سال ۲۰۱۱ رخ داد. سوریه به جنگی داخلی درغلند که نهادهای دولتی را نابود کرده و به شکاف فرقه‌ای دامن زد. جهادگرایان سنی از فرصت استفاده کرده و با جذب جمعیتی از جوانان خشمگین و درمانده که اغلب در مناطق روستایی و حاشیه‌ای زندگی می‌کردند، صفوف جنگجویان خود را گسترش دادند. در این میان، رهبران داعش با بهره‌گیری از شکاف فرآینده شیعه-سنی، خود را به‌عنوان مدافع اسلام واقعی در برابر همه دشمنان فرضی دینی و ایدئولوژیک آن، از جمله غرب، جاز زدند. آتپور که پیداست، ترامپ فریب این لغاف‌ی‌ها را خورده است.

ترامپ با ترسیم چهره جنگ علیه داعش به‌عنوان یک مبارزه

حمله موشکی «پ‌ک‌ک» به فرودگاه «دیاربکر» ترکیه

مرگ نخستین سرباز ترک در سوریه

ادامه دهد که همه «تهدیدهای تروریستی» را از جانب بحران سوریه برچیند؛ تهدیدهایی که هم می‌تواند به حضور داعش در پشت مرزهای این کشور تعبیر شود و هم به مشکلات آنکارا با گروه‌های گُرد. درهمین حال، «یکان مدافع خلق» با انتشار توییتی اعلام کرده تمرکز این گروه بر کنترل مناطق کردنشین خواهد بود و «با وجود تلفاتی که دیده، رویکردش پرهیز از درگیری با نیروهای نظامی ترکیه» خواهد بود. این گروه همچنین تأکید می‌کند هدف اصلی این گروه مبارزه با داعش خواهد بود و نه رویارویی با نظامیان ترکیه.

ترکیه نگران آن است که کردهای سوریه مواضع

مهاجرت را درباره مهاجران جنایت‌کار و افرادی که چند بار از مرز به طور غیرقانونی عبور کرده‌اند، در اولویت خود قرار دهد.

به باور برخی تحلیلگران آمریکایی، به نظر می‌رسد ترامپ در نهایت به این نتیجه رسیده است که نمی‌تواند فقط با رأی سفیدپوستان در انتخابات ریاست‌جمهوری ماه نوامبر پیروز شود، به‌ویژه آنکه هیلاری کلinton، نامزد دموکرات‌ها، در انتخابات پیش‌رو میان آفریقایی–آمریکایی‌تبارها بسیار محبوب است و در انتخابات مقدماتی ریاست‌جمهوری در برخی ایالت‌ها فقط به مدد آرای سیاه‌پوستان توانست از برنی سندرز پیشی گیرد.

ترامپ در حالی بار دیگر سیاست‌های مهاجرتی خود را مطرح کرد که بر پایه نظرسنجی‌ها، نگرانی‌های اقتصادی مسئله غالب در انتخابات است و ازهمین‌رو برخی از جمهوری‌خواهان بر این باورند که ترامپ به جای شرح چن‌دباره سیاست‌های مهاجرتی‌اش و نشان‌دادن دیدگاه‌های متعصبانه‌اش، باید بر برنامه‌های اقتصادی متمرکز شود. ترامپ روز پنجشنبه در سخنرانی‌اش در نیوهمشایر گفت: «وقتی سیاست‌های دموکراتیک شکست می‌خورد، فقط این بحث خسته‌کننده برای آنها باقی می‌ماند؛ تو نژادپرستی. آنها این جمله را تکرار می‌کنند. این بحثی نفرت‌انگیز و تکراری و بسیار قابل پیش‌بینی است.» مواضع ترامپ در حالی از سوی بسیاری از منتقدان او نژادپرستانه خوانده می‌شود که براساس نظرسنجی اخیر مرکز تحقیقات «پیو» که بین ۹ اگوست تا ۱۶ اگوست برگزار شده است، ۹۱ درصد از حامیان سرسخت ترامپ مدافع ساختن دیواری در مرز آمریکا و مکزیک هستند، اما درکل ۶۱درصد آمریکایی‌ها مخالف این سیاست هستند.

ایدنولوژیک و جنگ سردی بین اسلام رادیکال و غرب، نه‌فقط بحرانی پیچیده را به روایتی دوتایی تقلیل داده، بلکه درست همان نسخه نامیشی‌ر را بازخوانی می‌کند که رهبران داعشی برای جلب حمایت و جذب نیرو نوشته‌اند. جای شگفتی نیست مسلمانان عادی که با همه وجود، ایدئولوژی نیست‌گرای داعش را پس زده‌اند، روایت ساده‌انگارانه ترامپ را به دلیل دامن‌زدن به اسلام‌هراسی، به‌شدت محکوم می‌کنند.

اما همین کارزار تبلیغاتی ترامپ برای ابوبکر البغدادی، رهبر خودخوانده داعش و همراهانش، بسیار دلنشین است. اوضاع حتی از این هم بدتر می‌شود وقتی بدانیم ترامپ با تشبیه جنگ علیه داعش به مبارزه با اتحاد جماهیر شوروی سابق، این سازمان تروریستی را تا جایگاه یک ابرقدرت بالا کشیده و با تقویت این برداشت که داعش بسیار توانمندتر از خود واقعی‌اش است، باری دیگر کمک‌حال رهبران آن در جذب نیرو می‌شود. از طرف دیگر، ترامپ با ابراز تمایل به همکاری با روسیه برای شکست داعش، نشان داده نسبت به این واقعیت که مداخله مسکو در سوریه بر حمایت از دولت اسد متمرکز است، بی‌اعتناست. این در حالی است که تلاش بازیگران بین‌المللی در این زمینه می‌تواند زمینه مساعدی برای جذب نیروی بیشتر در صفوف داعش فراهم کند. اکنون وقت آن است که ایالات متحده با امیدها و آرزوهای جوانان مسلمان برای آینده‌ای بهتر همسو شود. این امر مستلزم سرمایه‌گذاری گسترده دیپلماتیک و اجتماعی از سوی ایالات متحده و جامعه بین‌الملل در مسیر خاموش‌کردن آتش شعله‌ور منازعات در خاورمیانه، بازسازی نهادهای ورشکسته و نابودشده دولتی و برپایی دولت‌های وحدت ملی است. دور جدیدی از سیاست خارجه بی‌پروای آمریکایی آخرین چیزی است که خاورمیانه امروز به آن احتیاج دارد و این درست همان سوغاتی‌ای است که ترامپ به ارمغان خواهد آورد.

خود را در مرزهای این کشور با ترکیه مستحکم کنند و مسلط‌شدن آنها بر این مناطق، به تقویت توان حزب کارگران کردستان بینجامد. در این میان، نیروهای هوادار «بشار اسد»، رئیس‌جمهوری سوریه، به موفقیت‌هایی دست یافته‌اند. ارتش این کشور اعلام کرد شهر «داریا»، در جنوب غربی دمشق (پایتخت)، را به‌طور کامل از مخالفان اسد پس گرفته است. این شهر مدت‌ها نماد مقاومت در برابر نیروهای دولتی سوریه خوانده می‌شد. طبق گزارش‌های منتشرشده، افرادی که از شهر داریا خارج شده‌اند، به پناهگاه‌هایی برده می‌شوند که دولت سوریه آنها را اداره می‌کند. در حالی است که «احمد ابوالغیط»، دبیر کل این اتحادیه، معتقد است توافق میان دمشق و مخالفان درباره پایان محاصره شهر «داریا»، تحول نگران‌کننده‌ای است؛ هرچند به رنج غیرنظامیان بی‌گناه پایان می‌دهد، اما این توافق با نازارت سازمان ملل صورت نگرفته است. سازمان ملل متحد نیز تأکید کرده است خروج سوری‌ها از داریا باید داوطلبانه باشد. این سازمان نظارتی بر این فرایند ندارد. مطابق توافق دولت و شورشیان، همه اتوبوس‌های حامل مخالفان، دارفا را ترک کرده و به سمت شهر «ادلب» رفته‌اند که هنوز در اختیار مخالفان دولت است. در پی این مذاکرات، دولت به مخالفان اطمینان داده بود برای رفتن به شهر ادلب مسیری امن در اختیار آنها قرار گیرد، بر مبنای همین توافق، همچنین هزاران غیرنظامی نیز امکان یافته بودند از داریا خارج شوند.

رویداد

سفر اوباما به لائوس

● باراک اوباما، رئیس‌جمهوری آمریکا، در حالی به لائوس سفر می‌کند که به نظر می‌رسد رهبران جدید این کشور از یکن دور شده و به همسایه دیگرشان ویتنام نزدیک شده‌اند. به گزارش ایسنا، به نقل از خبرگزاری رویترز، دولت کمونیست و منزوی لائوس، کشوری که کمتر از هفت میلیون جمعیت دارد، معمولاً در صحنه دیپلماتیک چندان حضور فعالی ندارد اما در روزهای آینده پایتخت خواب‌آلود این کشور میزبان رهبران جهانی برای حضور در اجلاس آسیایی (آسه‌آن) خواهد بود. رئیس‌جمهوری آمریکا نیز در میان دیگر رهبران برای حضور در این اجلاس آسیایی به لائوس می‌آید تا آخرین تلاش خود را به‌عنوان رئیس‌جمهور آمریکا برای نشان‌دادن رویکرد جدید سیاست خارجی واشنگتن در قبال آسیا، نشان دهد. به نظر می‌رسد این استراتژی بیشتر در پاسخ به اقتصاد چین و همچنین سیاست‌ها و قدرت‌نمایی‌های این کشور در منطقه است.

فرار یک دیپلمات دیگر از کره‌شمالی

● به دنبال افشاشدن اینکه یکی دیگر از دیپلمات‌های کره‌شمالی فرار کرده، رهبر این کشور مجدداً تحقیر شد. به گزارش ایسنا، به نوشته روزنامه اکسپرس، گزارش شده این دیپلمات ناشناس از شهر ولادی‌وستک روسیه نزدیک به مرزهای این کشور با کره‌شمالی و چین، فرار کرده است. «کیم جونگ‌اون»، رهبر کره‌شمالی، از سر خشم و عصبانیت سرخ شده، چراکه گمان می‌رود این مقام عالی‌رتبه با خانواده‌اش از جنگ کیم جونگ‌اون فرار کرده است. اما مقامات کره‌جنوبی درباره این مسئله سکوت کرده و کارشناسان هشدار داده‌اند حتی اگر این گزارش‌ها حقیقت داشته باشند، این مسئله هنوز تأیید نشده است. درهمین حال، کره‌شمالی تصمیم اخیر شورای امنیت سازمان ملل را که آزمایش موشکی بالستیکی زیردریایی این کشور را محکوم کرده بود، رد کرد.

رونمایی داعش از جلادان ریش‌سفید

● بعد از انتشار اعدام اسرا به وسیله کودکان از سوی داعش، این‌بار این گروه تروریستی در جدیدترین ویدئو خود تصاویری از چهار مرد میان‌سال با لباس سیاه منتشر کرد که این افراد با تفنگ‌های خود قربانان زانورده را نشانه گرفته‌اند و به آنها شلیک می‌کنند. به گزارش دیلی‌میل، این مردان که لباس‌های نارنجی‌رنگ زندانیان را به تن دارند، اتباع کرد هستند. از سوی دیگر، گروه ترویستی داعش با انتشار بیانیه‌ای در حساب‌های کاربری خود اعضایش در کشورهای مختلف را برای انجام حملات مستقل که امکان اجرای آن به صورت انفرادی وجود دارد، دعوت کرد. در بیانیه داعش خطاب به اعضای این گروه که به‌تنهایی عمل می‌کنند و به «رگ‌های تنها» معروف هستند، آمده است: هر کجا باشید بار از است و روزنه‌هایی وجود؛ دارد پس به اهل کفر حمله کنید.

اخراج یابرنکاری نیمی از زرتال‌های ترکیه

● رئیس کمیته اطلاعات و دفاع و امنیت ملی پارلمان ترکیه اعلام کرد پیش از زرتال‌های ارتش این کشور پس از کودتای نافرجام اخیر اخراج یا از سمت‌هایشان کنار گذاشته شده‌اند. به گزارش ایسنا، ام‌رائله ایشر، رئیس کمیته اطلاعات و دفاع و امنیت در پارلمان ترکیه، در مصاحبه با روزنامه الشرق‌الاوسط گفت: ترکیه در جریان کودتای ۱۵ جولای اولین صدمه را خورده. ترکیه از زمان کودتای نافرجام نظامی دست به پاک‌سازی گسترده در همه بخش‌های این کشور زده است و تاکنون شمار زیادی از کارمندان، نظامیان و دیگر اқشار از سمت‌هایشان به ظن ارتباط با سازمان گولنیتس برکنار شده‌اند.

خروج از اتحادیه اروپا بدون موافقت پارلمان

● نخست‌وزیر بریتانیا قصد دارد کشورش را بدون آنکه هیچ‌گونه رای‌گیری در پارلمان این کشور انجام شود، از اتحادیه اروپا خارج کند. به گزارش ایسنا، منبع آگاهی در دفتر نخست‌وزیری گفت گزارش دیلی‌تلگراف گمانه‌زنی است، اما تأکید کرد تزا می «متعهد به اجرای حکمی است که مردم در رفراندوم ماه ژوئن به او داده‌اند». طبق این همه‌پرسی، ۵۲ درصد از انگلیسی‌ها خواهان خروج از اتحادیه اروپا شدند. دولت تزا می اکنون با چالش‌های حقوقی برای جلوگیری از آغاز روند ترک اتحادیه اروپا بدون موافقت پارلمان مواجه است. وکلای از شرکت حقوقی «میشکون دی‌را» آماده هستند تا دولت را در دادگاه عالی بریتانیا به چالش بکشند و معتقدند تزا می نمی‌تواند «ماده ۵۰» معاهده لیسبون اتحادیه اروپا را بدون بحث پارلمانی و رای‌گیری اجرا کند. این ماده‌قانون روندی حقوقی برای ترک اتحادیه اروپاست.